

Arrest

nr. 264 482 van 29 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en Fars te zijn. U bent geboren op (...) in Shiraz waar u uw hele leven gewoond hebt met uw ouders, broer en zus. U hebt uw middelbaar onderwijs vervolledigd en werkte nadien net als uw vader en broer als vrachtwagenchauffeur. U bent ongehuwd en kinderloos. U hebt geen religie. Uw ouders en broer wonen nog steeds in Shiraz. Uw zus is na haar huwelijk geëmigreerd naar Zweden.

Begin khordad 1397 in de Perzische kalender (hetgeen overeenkomt met einde mei 2018) braken er over heel Iran protesten van vrachtwagenchauffeurs uit. U besloot deel te nemen aan deze protesten

tegen de lage transportkosten en dure onderdelen. Op 28/04/1397 (hetgeen overeenkomt met 19 juli 2018) stond u samen met een vijfhonderdtal anderen aan de terminus van Akbar Abad, waar in Shiraz de kern van de protesten lag. Op vraag van een collega ging u naar de parking van de terminus waar u zag dat vijf opleggers de parking wilden verlaten. Jullie waren echter al twee maanden actie aan het voeren en tot dan toe was er nog geen enkele vrachtwagen die de terminus verlaten had. Indien de vijf zouden vertrekken, zou dit alle acties en moeite tenietdoen. Aangezien praten met de chauffeurs niet hielp, besloot u de poort van de terminus te blokkeren met uw vrachtwagen. Hierdoor raakte u in conflict met de chauffeurs die de terminus wilden verlaten waarbij ze de ruiten, spiegel en koplampen van uw vrachtwagen hebben vernield. U raakte eveneens gewond in uw aangezicht en u bent met uw vrachtwagen weggevlucht.

U hebt vervolgens uw vrachtwagen achtergelaten en bent naar een vriend gegaan waar u bent ondergedoken. Twee dagen later, op 30 tir 1397 (21 juli 2018), vielen de Iraanse autoriteiten bij u thuis binnen en hebben er een huiszoeking verricht. U werd hiervan in kennis gesteld door uw moeder. Daarop hebt u verschillende collega's trachten te bereiken maar ze beantwoordden uw oproepen niet uitgezonderd M. S. (...). U vernam van hem dat de autoriteiten ook bij hem waren binnengevallen maar dat hij op dat moment evenmin thuis was. Daarna heeft u de man niet meer kunnen bereiken omdat zijn telefoon afstond.

Een dag later werd uw vader gearresteerd door de inlichtingendienst. Ze toonden hem foto's en videofragmenten en beweerden dat u de leider van de opstand was. U diende zich zo snel mogelijk over te dragen.

U besloot daarop te vluchten en bent naar Salmas gegaan waar u drie dagen bij P. (...) in de Sadrawijk verbleef. P. (...) bracht u in contact met een smokkelaar en de vierde dag bent u eerst naar Teheran en vervolgens opnieuw naar Salmas gegaan waar u de smokkelaar ontmoette bij wie u twee dagen verbleef alvorens hij u naar Turkije stuurde. In Kroatië werd u aanvankelijk onderschept en werden op 18 januari 2019 uw vingerafdrukken genomen. U werd teruggedreven naar Servië. In Duitsland hebt u op 30 april 2019 een verzoek om internationale bescherming ingediend maar u diende in het kader van de Dublinprocedure terug te gaan naar Kroatië. U bent in plaats daarvan per taxi naar België gekomen, waar u begin september 2019 bent aangekomen.

Op 6 september 2019 hebt u in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Iran vreest u om het leven gebracht te zullen worden door de autoriteiten omwille van uw deelname aan de protesten.

Sinds u in België bent, hebt u aansluiting gezocht bij de oppositiebeweging 'Nasrin Sotoudeh'. Via een WhatsAppgroep wordt u op de hoogte gehouden van protestacties waarbij u tot dusver aan vijf dergelijke acties hebt deelgenomen, onder meer een aan het Shumanplein, aan de Iraanse ambassade en aan het Jubelpark. Hiervan werden videofragmenten gedeeld op het YouTube-kanaal van A. N. (...). U onderhoudt tevens een Instagramaccount onder de naam 'E. (...)' waarop u politieke berichten en foto's van uw deelnames aan protestacties, onder meer voor de Iraanse ambassade in Brussel, post.

Ter staving van verzoek om internationale bescherming legt u uw Iraans rijbewijs neer, een ontvangstbewijs van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) betreffende uw identiteitsdocumenten, een internationaal rijbewijs en enkele foto's betreffende uw politieke activiteiten in België. Via uw advocaat maakt u op 2 april 2021 per email bemerkings over betreffende uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, maakt u op 10 maart 2021 per email bijkomende informatie over betreffende het YouTube kanaal A. (...) en de WhatsAppgroep Nasrin Sotoudeh, maakt u op 2 maart 2021 per email de nota's gemaakt door uw advocate tijdens het persoonlijk onderhoud over en maakt u op 24 februari 2021 per email bijkomende informatie over betreffende uw identiteitsdocumenten die zich in Duitsland bevonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U gaf bij uw onderhoud op de DVZ aan dat u bij voorkeur door een vrouwelijke tolk wilde bijgestaan worden omdat deze volgens u meer aandacht hebben dan mannelijke tolken (vragenlijst bijzondere procedurele noden, d.d. 2 oktober 2019, vraag 3). U werd echter bijgestaan door een mannelijke tolk. De tolken die voor het CGVS werken zijn, zoals bij aanvang van uw onderhoud werd verduidelijkt, volledig neutraal en vertalen enkel wat u zegt en wat de protection officer zegt. Uit uw persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u alle redenen betreffende uw verzoek om internationale bescherming hebt kunnen uiteenzetten (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 1 maart 2021, p. 22) en hebt u noch uw advocaat niet tijdens en evenmin na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS enig bezwaar kenbaar gemaakt met betrekking tot het functioneren van de (mannelijke) tolk.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest voor uw leven omdat u als vrachtwagenchauffeur in 1397 (2018) deelnam aan betogingen tegen het Iraanse regime waarbij u door het regime een leidende rol in de protesten wordt toegedicht (CGVS, p. 15). U bent er echter niet in geslaagd uw rol in de protesten noch de problemen die u naar aanleiding hiervan hebt gekend aannemelijk te maken.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U hebt immers nagelaten uw vrees kenbaar te maken aan de Kroatische autoriteiten op het moment dat u er werd aangetroffen toen u de Servisch-Kroatische grens trachtte over te steken en wanneer uw vingerafdrukken er werden geregistreerd (vragenlijst DVZ, d.d. 2 oktober 2019, vraag 22). Wel in tegendeel, u bent naar Duitsland gegaan waar u een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (CGVS, p. 13). Wanneer de Duitse autoriteiten u vervolgens kenbaar maken dat u in het kader van de Dublinprocedure uw verzoek in Kroatië dient in te dienen, komt u in plaats daarvan naar België en dient u hier een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 13). Hieromtrent dient opgemerkt dat er redelijkerwijze kan van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Dat u in België veel vrienden heeft en zij u aanraadden naar België te komen zodat ze u konden helpen, de mensen in Kroatië onvriendelijk zijn en de meeste mensen Kroatië verlaten omdat ze geen antwoord krijgen op hun verzoek om internationale bescherming (verklaring DVZ, vraag 31, 33) kan niet als verklaring aanvaard worden waarom u in Kroatië geen internationale bescherming kon aanvragen. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land, in casu Kroatië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, hetgeen u dus niet gedaan hebt. Bovenstaande vaststelling plaatst reeds een eerste voorbehoud bij uw daadwerkelijke nood aan internationale bescherming en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast komt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen verder op de helling te staan door enkele bijzonder opmerkelijke lacunes en onwaarschijnlijkheden in uw verklaringen. Het Commissariaat-generaal erkent dat de protesten door vrachtwagenchauffeurs hebben plaatsgevonden in 1397 (2018). Uw deelname aan deze protesten, laat staan de voorgehouden problemen die u naar aanleiding hiervan hebt gekend zijn evenwel weinig aannemelijk.

Voor wat betreft uw deelname aan de protesten en de problemen die u gekend hebt met de Iraanse autoriteiten naar aanleiding hiervan, dient vooreerst vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt, zelfs niet over uw werk als vrachtwagenchauffeur op zich. U hebt het werk nochtans gedurende een jaar uitgevoerd (CGVS, p. 5), zowel uw vader als uw broer waren vrachtwagenchauffeurs (CGVS, p. 5), u had uw eigen vrachtwagen voor vijftig procent in uw bezit, hebt hiervoor een document getekend dat door u broer werd bijgehouden (CGVS, p. 5) en uw loon werd maandelijks op uw rekening gestort door S. H. (...), de hoofdeigenaar van de vrachtwagen die de overige vijftig procent bezat (CGVS, p. 6). Ook staat u nog in contact met uw familie via uw moeder (CGVS, p. 4) en heeft zij in het verleden reeds documenten opgestuurd toen u na uw vlucht uit Iran in Turkije was (CGVS, p. 8). Het is bijgevolg frappant dat u niet in staat bent het minste bewijs voor te leggen van uw werk als vrachtwagenchauffeur. Dat de relatie tussen uw broer en S. (...), de eigenaar die de overige 50 procent van de vrachtwagen bezit verwaterd is (CGVS, p. 6), dat u zelf van mening bent dat bankuittreksels opvragen niet mogelijk is (CGVS, p. 6) en dat u stelt dat het onmogelijk is om enig bewijs te leveren dat u met de vrachtwagen reed (CGVS, p. 6), kan niet zomaar gevolgd worden. Na het gehoor deelt u per email via uw advocaat mee dat u geen enkel bijkomend document kon bemachtigen hieromtrent. Uw pogingen vanuit België om uw bankoverschrijvingen te verkrijgen, waren zonder succes. U zou uw broer gecontacteerd hebben maar de terugbetaling van uw aandeel in de vrachtwagen zou contant gebeurd zijn en de overeenkomst kon hij niet meer terugvinden, wat weinig aannemelijk is. Tijdens uw onderhoud verklaarde u namelijk nog te denken dat het resterende bedrag overgeschreven werd. Het gaat over een bedrag van 120 miljoen Toman (CGVS, p. 18) hetgeen zou moeten overeenkomen met 24.000 euro, toch geen klein bedrag. Dat er geen enkele schriftelijke weerslag is van de teruggave van dit bedrag en de originele overeenkomst bovendien niet terug te

vinden blijkt, is dan ook allerm minst aannemelijk. Daarnaast laat u na te staven op welke manier u hebt gepoogd om vanuit België uw rekeninguittrek sel te verkrijgen waardoor uw bewering dat u er niet in slaagde een blote bewering is. Dat u enkel uw rijbewijs ter staving kan voorleggen, overtuigt evenmin (CGVS, p. 7). Dit zegt immers niets over het feit of u al dan niet vrachtwagenchauffeur was. Van een verzoeker om internationale bescherming kan evenwel redelijkerwijze verwacht worden dat die alle documenten neerleggen die zijn asielrelaas kan staven. Bovenstaande vaststelling doet vragen rijzen of u daadwerkelijk vrachtwagenchauffeur was.

Hoe dan ook, zelfs indien nog zou worden aangenomen dat u daadwerkelijk vrachtwagenchauffeur was, dan nog kan de geloofwaardigheid betreffende de problemen die u ondervonden hebt naar aanleiding van uw voorgehouden deelname aan de protesten, enkel afgeleid worden uit uw verklaringen. Na uw gehoor op het CGVS moet echter worden geconcludeerd dat u in uw verklaringen niet weet te overtuigen.

Zo is het opmerkelijk dat u tijdens uw onderhoud op de DVZ hebt nagelaten te vermelden dat uw vader door de Iraanse autoriteiten werd meegenomen voor ondervraging, de dag nadat ze reeds een huiszoeking hadden uitgevoerd bij u thuis. De autoriteiten zouden aan uw vader nochtans foto's en filmpjes laten zien hebben en gezegd hebben dat u aanzien werd als leider van de opstand (CGVS, p. 15, 21, 22), hetgeen u deed beslissen het land te verlaten (CGVS, p. 15). Hoewel u beweert dat men u bij DVZ vroeg kort en bondig te zijn, kan niet worden ingezien waarom u hebt nalaten zo'n sleutelement in uw relaas, aangezien de autoriteiten toen voor het eerst kenbaar maakten dat u als spijfiguur wordt aanzien, te vermelden wanneer men u vroeg waarom u denkt te moeten vrezen voor uw leven en concreet vroeg een kort overzicht te geven van alle feiten die tot uw vlucht hebben geleid. Bovenstaande vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts is het merkwaardig dat u beweert dat uw vader werd meegenomen door de ettelaat (CGVS, p. 14 & opmerkingen advocaat email d.d. 2 april 2021) terwijl u niet weet tot welke overheidsdienst deze ettelaat of inlichtingendienst dan wel behoorde. Uw moeder zou slechts gezegd hebben 'ettelaat' en niet welke ettelaat (CGVS, p. 20), terwijl er zoals de informatie in het dossier aantoon t meerdere inlichtingendiensten opereren in Iran. Het is eveneens merkwaardig dat uw vader op 30 tir 1397 (21 juli 2018) werd gearresteerd waarbij ze hem vroegen u zo snel mogelijk aan hen over te dragen (CGVS, p. 14) maar ze nadien klaarblijkelijk geen enkele druk meer hebben uitgeoefend op uw vader, gezien u niets meer heeft vernomen van uw moeder betreffende uw problemen na het incident (CGVS, p. 4). Indien u daadwerkelijk aanzien werd als leider van de protesten en men daarom naar u op zoek was en zelfs uw vader hiervoor arresteerde en onder druk zette om u uit te leveren, kan niet ingezien worden waarom de betreffende inlichtingendienst hier plotsklaps, zonder enig resultaat en zonder verdere repercussie ten aanzien van uw vader, zou mee opgehouden zijn. U verklaart immers zelf dat de naam ettelaat angstaanjagend is en dat ze je niet meer levend laten gaan als ze je oppakken (CGVS, p. 15), dat de ettelaat op zoek is naar u (CGVS, p. 15), dat er niets meer naar buiten komt van mensen die werden meegenomen door de ettelaat (CGVS, p. 19) en dat wanneer de ettelaat betrokken is, het zeer gevaarlijk is (CGVS, p. 22).

Bovendien blijkt u geen idee te hebben of deze inlichtingendienst iets in beslag genomen heeft tijdens de huiszoeking die ze bij uw ouders hebben uitgevoerd (CGVS, p. 21), noch of ze over een huiszoekingsbevel beschikten (CGVS, p. 21). Dat u enkel weet hetgeen uw moeder u vertelde en dat u zelf niet aanwezig was en het daarom niet kan weten (CGVS, p. 21) zijn verantwoordingen die niet kunnen overtuigen. Minstens kan van u verwacht worden dat u zich hierover zou geïnformeerd hebben, ten einde de dreiging zo goed mogelijk te kunnen inschatten.

Behalve inzake uw eigen voorgehouden problemen, blijkt u evenmin over enige informatie te beschikken betreffende andere medebetogers die problemen zouden hebben gekregen met de Iraanse autoriteiten (CGVS, p. 19-20). Nochtans geeft u weer dat er collega's van u gearresteerd waren (CGVS, p. 15). Gevraagd wat er dan met die personen die samen met u onder de bewakingscamera stonden, is gebeurd, benadrukt u in eerste instantie dat niet te weten (CGVS, p. 19). U komt niet verder dan te stellen dat uw vader niet iedereen kan kennen (CGVS, p. 19) en dat uw vader wel geprobeerd zou hebben maar dat er geen informatie kwam van degene die door de ettelaat werden meegenomen (CGVS, p. 19). Op het moment zelf hebt u zich niet geïnformeerd omdat u enkel aan uzelf kon denken (CGVS, p. 20). Nadien kon u geen informatie meer verzamelen omdat u geen mogelijkheid meer had (CGVS, p. 20). Dit is weinig ernstig van u in het licht van uw eerdere verklaringen dat uw vader en broer een breed netwerk van collega's en vrienden met vrachtwagens hadden (CGVS, p. 5) en dat zowel uw broer als uw vader hadden deelgenomen aan de protesten (CGVS, p. 16) waardoor minstens verwacht kan worden dat zij via hun netwerk enige informatie zouden verkregen hebben. Dit te meer om ook zo te weten te komen wat er u te wachten zou gestaan hebben, gezien ze samen met u onder die camera stonden. Opmerkelijk is dan ook dat u in tweede instantie verklaart van uw collega M. S. (...) telefonisch gehoord te hebben dat twee ander collega's, S. B. (...) en A. No. (...), gearresteerd waren (CGVS, p. 19). M. S. (...) had u gecontacteerd nadat de autoriteiten ook bij hem thuis, in zijn afwezigheid, naar

hem op zoek waren (CGVS, p. 19). Nadien heeft u geen contact meer gehad met hem. Het is frappant dat u noch via uw broer, noch via uw vader enige informatie zou hebben proberen verzamelen over uw drie gekende collega's.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat u zelfs niet in staat bent enige hedendaagse informatie aan te reiken over de protesten en de gevolgen ervan in 2018, en evenmin (bij benadering) aan kunt geven hoeveel mensen er in totaal werden gearresteerd naar aanleiding van die protesten terwijl dit informatie is die sowieso niet volledig kan worden achtergehouden door de ettelaat en die ongetwijfeld als een lopend vuurtje onder de overige protestanten werd verspreid. Bijgevolg kan verwacht worden dat u hier enig zicht op hebt via uw vader en broer die in Iran zijn gebleven (CGVS, p. 3). Dat u zelfs niet aan hen gevraagd hebt of ze weten wie er eventueel veroordeeld is (CGVS, p. 20), is weinig ernstig van u. Het gaat immers over vrienden en collega's (CGVS, p. 21) met wie u maanden zou geprotesteerd hebben (CGVS, p. 16).

Evenmin kan u enige informatie aanreiken over de vrachtwagen waarmee u de lont in het kruitvat stak (CGVS, p. 14). Zo zegt u dat u net in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gekomen en men u een leidersrol toedichtte omdat u zich met uw vrachtwagen pal onder een bewakingscamera bevond (CGVS, p. 18 & 22). De vrachtwagen stond ingeschreven op naam van uw zakenpartner S. H. (... (CGVS, p. 5 & 6). Hierover bevroegd, kan u enkel meedelen dat de vrachtwagen in beslag werd genomen (CGVS, p. 17), maar u weet bijvoorbeeld niet wanneer de vrachtwagen in beslag genomen werd (CGVS, p. 17) noch wanneer de vrachtwagen terug werd vrijgegeven (CGVS, p. 18). U beweert weliswaar dat de man vele problemen heeft gekend totdat hij kon bewijzen dat u de schuldige was (CGVS, p. 18), doch welke problemen dit dan waren, weet u evenmin (CGVS, p. 18). Dit is allemaal weinig ernstig en weinig aannemelijk. Uw broer had, zoals eerder reeds aangehaald, namelijk nog contact met hem na uw vertrek. Indien uw zakenpartner daadwerkelijk problemen gekend heeft en uw broer nog in contact stond met hem (CGVS, p. 18), kan van u verwacht worden dat u over dergelijke informatie beschikt. Bovendien lijkt het weinig coherent dat de eigenaar van de vrachtwagen veel problemen zou hebben gehad om zijn onschuld te bewijzen en u als schuldige aan te duiden, terwijl u evenzeer aanhaalt dat de autoriteiten u via hun bewakingscamera reeds hadden geïdentificeerd en als verantwoordelijke hadden gecategoriseerd (CGVS, p. 17). U zou namelijk net voor uw vertrek pas aan uw broer hebben medegedeeld waar u de vrachtwagen had achtergelaten (CGVS, p. 17). Met andere woorden waren de autoriteiten reeds op zoek naar u gegaan nog voor de vrachtwagen in beslag werd genomen en de eigenaar ervan werd meegenomen.

Tot slot kan nog worden opgemerkt u sinds uw aankomst in België geenszins op de hoogte bent van eventuele juridische procedures die tegen u zouden lopen. U houdt voor dat u van uw familie enkel te horen kreeg dat er geen sprake is van een rechtbank, enkel van een inlichtingendienst (CGVS, p. 21). Nochtans is het niet ondenkbeeldig dat de Iraanse autoriteiten een juridische procedure tegen u zouden hebben opgestart indien ze overtuigd zouden zijn dat u een leidende rol speelde bij de protesten en ze bovendien - zoals u beweert - reeds over bewijsmateriaal in de vorm van camerabewakingsbeelden beschikten. Hierover bevroegd, stelt slechts dat u niets gehoord hebt (CGVS, p. 21), dat u geen contact meer hebt met vrienden en collega's die die dag aanwezig waren (CGVS, p. 21) en dat u het niet aan uw vader en broer kan vragen (CGVS, p. 21). Het is frappant dat u het niet aan uw familie zou kunnen vragen, zich daarnaar proactief te informeren. Via een advocaat hebt u evenmin geprobeerd omdat een advocaat niets kan doen wanneer de ettelaat betrokken is (CGVS, p. 21). Het is weinig plausibel dat u via een advocaat niet zou kunnen achterhalen of er reeds een juridische procedure tegen u zou zijn uitgevaardigd. Er dient bijgevolg geconcludeerd dat uw verklaring als zou er geen rechtbank in het spel zijn, een louter blote bewering is. Bovendien is het feit dat u in het geheel geen poging hebt ondernomen u hierover te informeren, een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met hetgeen van iemand verwacht kan worden die beweert net vervolging te vrezan van Iraanse autoriteiten. Een dergelijk gebrek aan interesse doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Op basis van het geheel van bovenstaande vaststellingen dient vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u problemen hebt ondervonden met de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw voorgehouden deelname aan de protesten in 2018. De voorgaande elementen die wijzen op het tekort aan geloofwaardigheid inzake de beweerde problemen in Iran zijn van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie en op het eventuele risico op vervolging bij terugkeer. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde politieke activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen maakt u die beoordeling onmogelijk.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de

overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

In België hebt u toenadering gezocht tot de groep 'Nasrin Sotoudeh' en hebt u deelgenomen aan een vijftal bijeenkomsten van deze groep (CGVS, p. 9). Via WhatsApp wordt u op de hoogte gehouden van deze bijeenkomsten. U vreest vervolging omwille van deze activiteiten tegen het regime in België omdat foto's van uw deelname verspreid werden (CGVS, p. 15). Het Commissariaat-generaal is evenwel van oordeel dat u uit opportunistische redenen aansluiting gezocht hebt bij de groep 'Nasrin Sotoudeh' en deelgenomen hebt aan enkele bijeenkomsten van deze groep, teneinde u op deze manier een politiek oppositieprofiel aan te meten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Immers dient vastgesteld dat u bijzonder weinig informatie kan verstrekken over deze groep. U kent slechts, naast uw vriend die u ermee in aanraking bracht, twee andere personen van deze organisatie (CGVS, p. 10). Gevraagd wat de groep juist doet, komt u niet verder dan te stellen dat het een mensenrechtengroep is (CGVS, p. 10) en als u gevraagd wordt naar uw functie binnen de groep antwoordt u eerst ontwijkend en vervolgens dat u slechts deelnemer bent die altijd wil deelnemen (CGVS, p. 10). U organiseert zelf niets (CGVS, p. 10) en voegt toe weinig kennis van politiek te hebben (CGVS, p. 10). Daarnaast weet u frappant genoeg niets over het bestaan van de groep, wanneer ze werd opgericht noch door wie (CGVS, p. 11). Als reden voor het bestaan van de groep geeft u aan dat dit Nasrin Sotoudeh is, een advocate die gevangen gehouden wordt door het Iraanse regime (CGVS, p. 11). Meer kan u echter niet over deze persoon aanreiken, terwijl u net actief bent in een organisatie die haar naam draagt. U weet niet wanneer ze werd gearresteerd, hoeveel keer ze werd gearresteerd, waarom ze de laatste keer werd gearresteerd noch tot welke straf ze werd veroordeeld (CGVS, p. 11-12). U verklaart dat u zich hebt aangesloten omdat Nasrin Sotoudeh zich met mensenrechten bezighoudt en u ook naar rechtvaardigheid en mensenrechten op zoek bent. Dat u geen uitgebreide kennis hebt over politiek en daarom de kleine details niet kent (CGVS, p. 12), is weinig ernstig. Indien u een overtuigd lid zou zijn van de groep met de naam Nasrin Sotoudeh, kan minstens van u verwacht worden dat u informatie kan geven over de welbekende persoon wiens naam de groep draagt.

Waar u voorhoudt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten voor de groep omdat u deelgenomen hebt aan protesten, onder meer voor de Iraanse ambassade (CGVS, p. 12), kan opgemerkt worden dat uw rol zich beperkte tot loutere deelname en aanwezig zijn hetgeen niet weerlegd wordt en tevens blijkt uit de foto's die u terzake voorlegt. U houdt echter geen toespraken en spreekt niet met de pers (CGVS, p. 10). U haalt zelf, behalve de camera's aan de ambassade en de foto's die u op internet plaatste of door anderen geplaatst werden, geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw deelname aan deze protesten (CGVS, p. 12). Dat foto's en videofragmenten waaruit uw deelname aan enkele protestacties van de groep blijkt en die op Youtube en via uw eigen Instagram-account werden verspreid, wijzingen bovenstaande vaststellingen niet. Voor wat betreft uw eigen Instagram-account dient te worden vastgesteld dat deze bestaat onder de profielnaam 'E. (...)', en dus niet onder uw volledige naam zodat deze gevonden kan worden door de autoriteiten. Dezelfde vaststellingen gaan op voor wat betreft het YouTube-kanaal 'A. (...)' van A. N. (...) waarvan u enkele webpagina-adressen hebt doorgestuurd, allerminst gelinkt aan uw eigen persoon. Hoewel u in beeld komt, wordt u nergens bij naam genoemd, evenmin is duidelijk hoe de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Nogmaals, gezien u in het verleden niet in het vizier bent gelopen omwille van politieke activiteiten, alsook niet aangetoond hebt na uw vertrek op de radar van de autoriteiten te zijn gekomen, is het niet aannemelijk dat u omwille van deze activiteiten bij terugkeer vervolging dient te vrezen. Gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw activiteiten in België, kan van u worden verwacht dat u deze boodschappen en foto's wist alvorens terug te keren naar Iran.

Op basis van bovenvermelde bevindingen dient geconcludeerd dat u evenmin op basis van uw beperkte politieke activiteiten in België een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk hebt gemaakt.

In de kantlijn dient nog vermeld te worden dat u aangeeft dat u geen religie hebt (CGVS, p. 3). U koppelt evenwel geen vrees bij terugkeer aan het feit dat u geen religie hebt (CGVS, p. 15). Bovendien hebt u naast de door u aangehaalde problemen betreffende uw deelname aan de protesten, geen andere problemen gekend in Iran, niet met de autoriteiten noch met medeburgers (vragenlijst CGVS, d.d. 28 september 2020, vraag 3.7).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert zijn aan het administratief dossier toegevoegd.

De overige door u voorgelegde documenten wijzingen bovenstaande vaststellingen niet. Uw Shenanameh of geboortebewijs, uw Melli-kaart of identiteitskaart, uw rijbewijs en uw militaire kaart bevestigen uw nationaliteit en identiteit die door het Commissariaat-generaal niet worden betwist. De opmerkingen van uw advocaat vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. In een tweede middel haalt verzoekende partij wederom de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht. In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de onderzoeksplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij verklaart bij een terugkeer naar Iran te vrezen om het leven gebracht te zullen worden door de autoriteiten omwille van haar deelname aan de protesten van vrachtwagenchauffeurs in 2018 (notities CGVS, p. 14-15). In de bestreden beslissing wordt evenwel op uitgebreide wijze vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden rol in de protesten noch aan de problemen die zij naar aanleiding hiervan heeft gekend. Meer bepaald wordt er door verwerende partij op gewezen dat (A) de houding van verzoekende partij niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, nu zij immers nagelaten heeft haar vrees kenbaar te maken aan de Kroatische autoriteiten en er geen internationale bescherming aanvroeg; en (B) er enkele bijzonder opmerkelijke lacunes en onwaarschijnlijkheden in haar verklaringen zijn, nu (i) verzoekende partij inzake haar deelname aan de protesten en de problemen die zij gekend heeft met de Iraanse autoriteiten geen enkel begin van bewijs neerlegt, zelfs niet over haar werk als vrachtwagenchauffeur op zich, (ii) zij tijdens haar onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft nagelaten te vermelden dat haar vader door de Iraanse autoriteiten werd meegenomen voor ondervraging, de dag nadat ze reeds een huiszoeking hadden uitgevoerd bij haar thuis; (iii) zij niet weet tot welke overheidsdienst de ettelaat of inlichtingendienst behoorde door wie haar vader werd meegenomen en het tevens merkwaardig is dat de ettelaat nadien klaarblijkelijk geen enkele druk meer heeft uitgeoefend op haar vader, (iv) zij geen idee blijkt te hebben of deze inlichtingendienst iets in beslag genomen heeft tijdens de huiszoeking die ze bij haar ouders hebben uitgevoerd, noch of ze over een huiszoekingsbevel beschikken; (v) zij evenmin over enige informatie blijkt te beschikken betreffende andere medebetogers die problemen zouden hebben gekregen met de Iraanse autoriteiten; (vi) zij ook niet in staat is enige hedendaagse informatie aan te reiken over de protesten en de gevolgen ervan in 2018; (vii) zij evenmin enige informatie kan aanreiken over de vrachtwagen waarmee zij de lont in het kruitvat stak; en (viii) zij sinds haar aankomst in België geenszins op de hoogte is van eventuele juridische procedures die tegen haar zouden lopen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten of concrete elementen aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze in de bestreden beslissing worden uitgewerkt, in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Verzoekende partij voert vooreerst aan dat haar niet verweten kan worden geen verzoek om internationale bescherming in Kroatië te hebben ingediend, gelet op de manier waarop zij door de Kroatische autoriteiten werd behandeld. Zij werd er mishandeld en nadat haar vingerafdrukken werden genomen werd zij teruggestuurd naar Servië. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij verschillende rapporten omtrent de slechte behandeling van migranten door de Kroatische autoriteiten (bijlagen 3 en 4 van het verzoekschrift). Ook brengt zij informatie aan waaruit blijkt dat Kroatië regelmatig het non-refoulementbeginsel schendt (bijlagen 5 en 6 van het verzoekschrift). Verzoekende partij oppert nog dat het feit dat verwerende partij vanuit dit standpunt vertrekt de objectiviteit van de beslissing ondermijnt en dat de vooringenomenheid van verwerende partij een grote weerslag heeft op haar dossier.

2.2.4.2. De Raad bemerkt evenwel dat waar verzoekende partij stelt dat zij mishandeld werd door de Kroatische autoriteiten, verzoekende partij hiervan geen gewag maakte toen haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd of er redenen zijn, met betrekking tot de omstandigheden van opvang of van behandeling, die haar verzet tegen haar overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor haar verzoek om internationale bescherming zouden rechtvaardigen. Inzake een overdracht naar Kroatië, stelde zij slechts vaagweg dat de mensen in Kroatië onvriendelijk zijn en dat de meeste mensen Kroatië verlaten omdat ze geen antwoord krijgen op hun verzoek om internationale bescherming (verklaring DVZ, vraag 31 en 33). Dat zij op het Commissariaat-generaal plots opwerpt dat zij mishandeld zou zijn geweest, komt dan ook niet overtuigend over. Verzoekende partij kan evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar algemene informatie over de wijze waarop migranten door de Kroatische autoriteiten worden behandeld om aan te tonen dat zij er dermate slecht werd behandeld dat van haar niet verwacht kan worden dat zij er een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Door verwerende partij wordt terecht gemotiveerd dat de vaststelling dat verzoekende partij naliet haar vrees kenbaar te maken aan de Kroatische autoriteiten haar daadwerkelijke nood aan internationale bescherming ondermijnt.

2.2.5.1. Waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat zij geen enkel begin van bewijs aanbrengt inzake haar deelname aan de protesten en haar problemen met de Iraanse autoriteiten, betoogt verzoekende partij *“dat het zelden voorkomt dat een verzoeker om internationale bescherming elke verklaring kan rechtvaardigen met documenten”* en dat *“(e)r geen enkele wettelijke verplichting voor een*

verzoeker om internationale bescherming (is) om al zijn verklaringen te staven met documenten". Verzoekende partij wijst erop dat er "enkel een medewerkingsplicht (is) die bepaalt dat de verzoeker zo snel mogelijk alle elementen moet aanleveren die nodig zijn om zijn verzoek te staven". Tevens duidt zij erop dat er een samenwerkingsplicht rust op verwerende partij. Verwijzend naar de UNHCR-richtlijnen, merkt zij op dat er rekening gehouden moet worden met de moeilijke situatie waarin mensen op de vlucht zich bevinden. Verzoekende partij meent dat zij aan haar medewerkingsplicht heeft voldaan. Zij merkt op dat zij haar rekeninguittreksels niet kan verkrijgen, aangezien zij verblijft in België en ook geen volmacht kan geven aan haar familie in Iran nu zij geen contact kan en mag opnemen met de Iraanse ambassade of Iraanse autoriteiten. Wat betreft de terugbetaling aan haar broer van haar aandeel in de vrachtwagen, merkt zij op dat deze terugbetaling contant gebeurde.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij, in tegenstelling tot wat zijzelf meent in haar verweer, geenszins heeft voldaan aan de op haar rustende medewerkingsplicht. De Raad onderstreept dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te verwachten dat verzoekende partij ernstige inspanningen onderneemt om haar relaas enigszins te staven, te meer nu zij nog contact onderhoudt met haar familie in Iran via haar moeder (notities CGVS, p. 4) en haar moeder haar in het verleden reeds documenten opgestuurd heeft toen zij na haar vlucht uit Iran in Turkije was (notities CGVS, p. 8). Dat zij zelfs niet in staat zou zijn het minste bewijs voor te leggen van haar werk als vrachtwagenchauffeur, terwijl zij dit werk nochtans gedurende een jaar heeft uitgevoerd, ook haar vader als haar broer vrachtwagenchauffeurs waren en zij haar eigen vrachtwagen voor vijftig procent in haar bezit had, waarvoor zij een document getekend had dat door haar broer werd bijgehouden en haar loon maandelijks op haar rekening werd gestort door S. H., de hoofdeigenaar van de vrachtwagen die de overige vijftig procent bezat, is niet aannemelijk. Verder blijft tot op heden onverminderd overeind dat verzoekende partij geheel nalaat te staven op welke manier zij heeft gepoogd om vanuit België haar rekeninguittreksel te verkrijgen. Ook haar bewering in haar verzoekschrift dat zij er niet in slaagde omdat zij hiervoor een volmacht dient te geven aan haar familie en dit niet kan vanuit België, is derhalve slechts een blote bewering. Waar verzoekende partij in haar verweer nog herhaalt dat de terugbetaling van haar aandeel in de vrachtwagen contant zou zijn gebeurd, duidt de Raad erop dat verwerende partij dienaangaande reeds de pertinente opmerking maakt dat verzoekende partij tijdens haar onderhoud nog verklaarde te denken dat het resterende bedrag overgeschreven werd. Tevens wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat het gaat over een bedrag van 120 miljoen *Toman*, hetgeen zou moeten overeenkomen met 24.000 euro, waardoor het niet aannemelijk is dat er geen enkele schriftelijke weerslag is van de teruggave van dit bedrag en dat haar broer de originele overeenkomst niet zou terugvinden. In de door verzoekende partij omschreven omstandigheden, is het geenszins plausibel dat zij geen enkel begin van bewijs voorlegt van haar deelname aan de protesten en/of haar problemen die zij gekend heeft met de Iraanse autoriteiten en/of haar werk als vrachtwagenchauffeur op zich. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat het geenszins de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf is de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

2.2.6.1. Inzake de vaststelling dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeldde dat haar vader door de Iraanse autoriteiten werd meegenomen voor ondervraging, wijst verzoekende partij op de korte duur van het interview en stelt zij dat zij niet de kans kreeg om te vertellen over de ondervraging van haar vader.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing reeds wordt gemotiveerd dat de uitleg van verzoekende partij dat men haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken vroeg kort en bondig te zijn niet kan verklaren waarom zij heeft nagelaten zo'n sleutelelement in haar relaas, aangezien de autoriteiten toen voor het eerst kenbaar maakten dat zij als spilfiguur wordt aanzien, te vermelden wanneer men haar vroeg waarom zij denkt te moeten vrezen voor haar leven en concreet vroeg een kort overzicht te geven van alle feiten die tot haar vlucht hebben geleid. Het louter herhalen van diezelfde uitleg, zonder voormelde motivering *in concreto* in een ander daglicht te stellen, biedt dan ook geen soelaas. De Raad benadrukt in dit verband nog dat nergens uit de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten en dat haar bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid werd geboden haar asielaas zelf te vertellen waarbij duidelijk werd gevraagd naar een overzicht van de belangrijkste feiten (administratief dossier, stuk 8, vragenlijst CGVS). Dat zij er de kans

niet zou hebben gekregen om melding te maken van de ondervraging van haar vader, is dan ook niet plausibel.

2.2.7.1. Verder merkt verzoekende partij nog op dat zij niet weet door welke *ettelaat* haar vader precies werd meegenomen. Zij meent dat het logisch is dat zij niet over alle informatie beschikt, nu zij zelf niet aanwezig was en zij alle informatie die zij heeft via haar moeder heeft verkregen.

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij wederom niet verder komt dan het louter herhalen van de uitleg die zij reeds gaf tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (zie notities CGVS, p. 21). In de bestreden beslissing wordt evenwel reeds gemotiveerd dat de uitleg dat zij enkel weet hetgeen haar moeder haar vertelde en dat zij zelf niet aanwezig was en het daarom niet kan weten, verantwoordingen zijn die niet kunnen overtuigen. Door verwerende partij wordt immers de pertinente opmerking gemaakt dat minstens van verzoekende partij verwacht kan worden dat zij zich hierover zou geïnformeerd hebben, teneinde de dreiging zo goed mogelijk te kunnen inschatten. Wederom volstaat het louter herhalen van diezelfde uitleg niet om voormelde motivering van de bestreden beslissing te ontkrachten.

2.2.8.1. Voorts stelt verzoekende partij dat het ook vanzelfsprekend is dat zij niet weet wat er met de andere medebetogers is gebeurd. Immers heeft zij sinds haar vertrek uit Iran nog amper contact met personen in Iran, waardoor zij dit niet kan navragen. Gelet op het weinige contact met mensen uit Iran, kan zij evenmin bijkomende informatie geven over wat er met haar vrachtwagen is gebeurd.

2.2.8.2. De Raad duidt er evenwel op dat ook in dit verband in de bestreden beslissing reeds terecht gemotiveerd wordt dat het weinig ernstig is dat verzoekende partij stelt dat het voor haar niet mogelijk is om informatie te bekomen betreffende de andere medebetogers die problemen zouden hebben gekregen met de Iraanse autoriteiten in het licht van haar eerdere verklaringen dat haar vader en broer een breed netwerk van collega's en vrienden met vrachtwagens hadden (notities CGVS, p. 5) en dat zowel haar broer als haar vader hadden deelgenomen aan de protesten (notities CGVS, p. 16) waardoor minstens verwacht kan worden dat zij via hun netwerk enige informatie zouden verkregen hebben. De Raad herhaalt dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf dat zij nog één à twee keer per maand contact heeft met haar familie in Iran via haar moeder (notities CGVS, p. 4).

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verwerende partij dient te worden bijgetreden in haar motivering dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekende partij.

2.2.10. De Raad stelt vast dat verzoekende partij daarnaast nog aangeeft dat zij sinds zij in België is, zij aansluiting gezocht heeft bij de oppositiebeweging 'Nasrin Sotoudeh' en dat zij in dit verband tot dusver in België aan vijf protestacties heeft deelgenomen (notities CGVS, p. 9-11). Door verwerende partij wordt in verband met deze politieke activiteiten in België evenwel vooreerst op het volgende gewezen: *"Op basis van het geheel van bovenstaande vaststellingen dient vastgesteld dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt dat u problemen hebt ondervonden met de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw voorgehouden deelname aan de protesten in 2018. De voorgaande elementen die wijzen op het tekort aan geloofwaardigheid inzake de beweerde problemen in Iran zijn van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie en op het eventuele risico op vervolging bij terugkeer. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde politieke activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen maakt u die beoordeling onmogelijk.*

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden."

In verband met de door verzoekende partij aangehaalde politieke activiteiten in België, wordt verder nog door verwerende partij het volgende overwogen: *“In België hebt u toenadering gezocht tot de groep ‘Nasrin Sotoudeh’ en hebt u deelgenomen aan een vijftal bijeenkomsten van deze groep (CGVS, p. 9). Via WhatsApp wordt u op de hoogte gehouden van deze bijeenkomsten. U vreest vervolging omwille van deze activiteiten tegen het regime in België omdat foto’s van uw deelname verspreid werden (CGVS, p. 15). Het Commissariaat-generaal is evenwel van oordeel dat u uit opportunistische redenen aansluiting gezocht hebt bij de groep ‘Nasrin Sotoudeh’ en deelgenomen hebt aan enkele bijeenkomsten van deze groep, teneinde u op deze manier een politiek oppositieprofiel aan te meten in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Immers dient vastgesteld dat u bijzonder weinig informatie kan verstrekken over deze groep. U kent slechts, naast uw vriend die u ermee in aanraking bracht, twee andere personen van deze organisatie (CGVS, p. 10). Gevraagd wat de groep juist doet, komt u niet verder dan te stellen dat het een mensenrechtengroep is (CGVS, p. 10) en als u gevraagd wordt naar uw functie binnen de groep antwoordt u eerst ontwijkend en vervolgens dat u slechts deelnemer bent die altijd wil deelnemen (CGVS, p. 10). U organiseert zelf niets (CGVS, p. 10) en voegt toe weinig kennis van politiek te hebben (CGVS, p. 10). Daarnaast weet u frappant genoeg niets over het bestaan van de groep, wanneer ze werd opgericht noch door wie (CGVS, p. 11). Als reden voor het bestaan van de groep geeft u aan dat dit Nasrin Sotoudeh is, een advocate die gevangen gehouden wordt door het Iraanse regime (CGVS, p. 11). Meer kan u echter niet over deze persoon aanreiken, terwijl u net actief bent in een organisatie die haar naam draagt. U weet niet wanneer ze werd gearresteerd, hoeveel keer ze werd gearresteerd, waarom ze de laatste keer werd gearresteerd noch tot welke straf ze werd veroordeeld (CGVS, p. 11-12). U verklaart dat u zich hebt aangesloten omdat Nasrin Sotoudeh zich met mensenrechten bezighoudt en u ook naar rechtvaardigheid en mensenrechten op zoek bent. Dat u geen uitgebreide kennis hebt over politiek en daarom de kleine details niet kent (CGVS, p. 12), is weinig ernstig. Indien u een overtuigd lid zou zijn van de groep met de naam Nasrin Sotoudeh, kan minstens van u verwacht worden dat u informatie kan geven over de welbekende persoon wiens naam de groep draagt.*

Waar u voorhoudt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten voor de groep omdat u deelgenomen hebt aan protesten, onder meer voor de Iraanse ambassade (CGVS, p. 12), kan opgemerkt worden dat uw rol zich beperkte tot loutere deelname en aanwezig zijn hetgeen niet weerlegd wordt en tevens blijkt uit de foto’s die u terzake voorlegt. U houdt echter geen toespraken en spreekt niet met de pers (CGVS, p. 10). U haalt zelf, behalve de camera’s aan de ambassade en de foto’s die u op internet plaatste of door anderen geplaatst werden, geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw deelname aan deze protesten (CGVS, p. 12). Dat foto’s en videofragmenten waaruit uw deelname aan enkele protestacties van de groep blijkt en die op Youtube en via uw eigen Instagram-account werden verspreid, wijzingen bovenstaande vaststellingen niet. Voor wat betreft uw eigen Instagram-account dient te worden vastgesteld dat deze bestaat onder de profielnaam ‘E. (...)’, en dus niet onder uw volledige naam zodat deze gevonden kan worden door de autoriteiten. Dezelfde vaststellingen gaan op voor wat betreft het YouTube-kanaal ‘A. (...)’ van A. N. (...) waarvan u enkele webpagina-adressen hebt doorgestuurd, allerm minst gelinkt aan uw eigen persoon. Hoewel u in beeld komt, wordt u nergens bij naam genoemd, evenmin is duidelijk hoe de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Nogmaals, gezien u in het verleden niet in het vizier bent gelopen omwille van politieke activiteiten, alsook niet aangetoond hebt na uw vertrek op de radar van de autoriteiten te zijn gekomen, is het niet aannemelijk dat u omwille van deze activiteiten bij terugkeer vervolging dient te vrezen. Gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw activiteiten in België, kan van u worden verwacht dat u deze boodschappen en foto’s wist alvorens terug te keren naar Iran.

Op basis van bovenvermelde bevindingen dient geconcludeerd dat u evenmin op basis van uw beperkte politieke activiteiten in België een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk hebt gemaakt.”

In haar verzoekschrift merkt verzoekende partij op dat het deelnemen aan deze protestacties voor haar een manier is om haar ongenoegen te uiten, gezien zij onrechtvaardig behandeld werd in Iran. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij tevens een video van een recente protestactie voor de Iraanse ambassade waaraan zij deelnam (bijlage 7 van het verzoekschrift). Ten slotte verwijst zij nog naar een

rapport van *Amnesty International* d.d. 7 april 2021 waaruit blijkt dat Iraanse autoriteiten zeer hard optreden tegen leden van mensenrechtenorganisaties (bijlage 8 van het verzoekschrift).

De Raad wijst er evenwel op dat ook voor wat betreft de recente protestactie voor de Iraanse ambassade waaraan zij deelnam geldt dat nergens uit blijkt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar deelname hieraan. Uit niets blijkt dat haar rol verderging dan een loutere deelname en het aanwezig zijn op deze betoging. Ook in dit verband moet gewezen worden op de informatie die door verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en evenmin veel aandacht hebben voor wat asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet hebben gezet. Een verwijzing naar informatie over de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van mensenrechtenactivisten in Iran (zie bijlage 8 van het verzoekschrift) werpt geen andere licht op deze informatie over de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van terugkerende asielzoekers. Bovendien dient te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoonde dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar deelname aan verschillende protesten in België.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar verschillende rapporten over de algemene mensenrechtensituatie in Iran (bijlagen 8-11 van het verzoekschrift), wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in Iran niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft, gelet op bovenstaande vaststellingen, desbetreffend in gebreke.

2.2.12. De Raad stelt ten slotte nog vast dat verzoekende partij de motivering in de bestreden beslissing in verband met haar verklaring geen religie te hebben ongemoed laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.13. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.14. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 1 maart 2021 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT